Na het stukje strip gaat het verhaal in een moeite door in lopende tekst. Aan de onderkant van de tekstbladzijden staan kleine blokjes met aardige wetenswaardigheden, bijvoorbeeld over waarom kinderen bier dronken en hoe vreselijk de stank van de grachten was.

Twee verhalen gaan over de eerste bewoners van Amsterdam in de late middeleeuwen en twee verhalen gaan over het geloof in de zestiende eeuw. Maar liefst drie verhalen spelen in de zeventiende eeuw en behandelen de handel met de Oostzee, het leven van Rembrandt en misdaad in combinatie met straf. Het verhaal van Netje Asser gaat over immigratie en sociale ongelijkheid in de negentiende eeuw en tot slot een verhaal over de Tweede Wereldoorlog. Het is jammer dat er geen verhaal over verzuiling en provo is opgenomen, waarbij juist Amsterdam een prominente rol heeft gespeeld.
Kinderen van Amsterdam is geschreven voor kinderen vanaf 9 jaar maar mijns inziens ook geschikt voor de onderbouw. Het taalgebruik is eenvoudig en de soms lastige onderwerpen worden helder en overzichtelijk behandeld. Als docent kun je sommige verhalen gebruiken om voor te lezen of je kunt een strip als 'warming up' inzetten.

Paul Teng (1955) tekent voornamelijk realistisch historische strips en heeft een uitgebreid oeuvre opgebouwd. Jan Paul Schutten (1970) debuteerde in 2003 met *Ruik eens wat ik zeg, de taal van dieren en planten.* Zijn laatste geschiedenisboek heet *Kinderen van Nederland* en sluit aan op de televisieserie *Het verleden van Nederland*, en verschijnt dit najaar.

Joke Noordstrand

MIJN DAGBOEK. OORLOGSKRONIEKEN VAN KEES TETTEROO 1936-1945.
SAMENSTELLING GEMMA M.M. VAN WINDEN-TETTEROO. (APELDOORN: ZALTBOMMEL 2007) 518 BLZ., € 34,90.

Eind 1936 begint de dan veertienjarige Kees Tetteroo op verzoek van zijn oudere broer Tom, die als missionaris naar Nieuw-Guinea vertrok, aan een dagboek. In 1944 kent dat dagboek al zeven delen. Het zijn vooral de bijzondere omstandigheden van die tijd en Peters ondernemende karakter die het dagboek zo omvangrijk maken. In het voorlaatste oorlogsjaar is hij niet tevreden over het resultaat en begint hij, na een eerdere poging, aan een nieuwe bewerking van het oude materiaal. Op 3 maart 1945 eindigt die bewerking en resten er alleen nog wat aantekeningen die doorlopen tot 5 mei van dat jaar.
Op die dag vindt in Den Hoorn, toen nog ónder de rook van Delft, een klein drama plaats. Een groepje jongens staat 's ochtends bij elkaar, waarschijnlijk in een opgewonden stemming de komende bevrijding te bespreken. Maar samenscholing is nog verboden en Duitsers vuren op het groepje. Het schot mist doel. De aanstaande schoonvader van Tetteroo komt juist op dat moment de kerk uit en wordt dodelijk getroffen door de afgeketste kogel. Ook daarvan maakt hij nog een korte aantekening met de vermelding dat die nog uitgewerkt moet worden. Waarom dat nooit gebeurd is, blijft een raadsel. Tetteroo is in 2001 overleden.
Als veeverloskundige kan hij zich met een *Sonderausweis* op zijn motor redelijk vrij door het Westland bewegen. Hij fotografeert, kan aan materiaal komen en is nieuwsgierig. Zijn dagboeken vult hij aan met zelfgemaakte foto's, krantenknipsels, pamfletten, proclamaties en advertenties. Dat levert veel ooggetuigenverslagen op, zoals dat van de gevechten om Ypenburg met foto's van vliegtuigwrakken en verwoeste huizen. Uit een van die wrakken vist hij een leren jas op die hij door de schoenmaker zwart laat maken en later van een gaatje tussen de knopen voorziet waardoor hij met zijn verborgen camera kon fotograferen. Zo kan hij in zijn dagboek goed vastleggen hoe de oorlog ingrijpt op leven in zijn gemeenschap. Bang is hij niet. Overal waar een vliegtuig was neergestort, een bom was gevallen, huizen verwoest en mensen waren opgepakt, gaat hij poolshoogte nemen. Zelf wordt hij ook twee keer opgepakt bij een razzia. Maar beide keren weet hij te ontkomen. Naast al deze belevenissen vermeldt hij ook nog het grote oorlogsnieuws en voorziet dat van commentaar. Werkelijk een prachtig tijdsdocument van een bewogen periode dat bovendien schitterend is uitgegeven.

Hans Pols